

ارزیابی عملکرد و تحمل خشکی در ارقام اسپرس زراعی ایرانی

سیاره ایرانی^۱، محمد مهدی مجیدی^{۲*} و آفافخر میرلوحی^۳

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۳/۴/۲۳؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۱۱/۲۰)

چکیده

این آزمایش به منظور بررسی واکنش ارقام اسپرس ایرانی از نظر عملکرد، صفات زراعی و مورفولوژیک تحت شرایط تنش خشکی، مقایسه شاخص‌های مختلف تحمل و حساسیت به خشکی و شناسایی ارقام متتحمل به تنش خشکی اجرا گردید. تعداد ۳۰ رقم محلی اسپرس در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با ۳ تکرار در دو محیط بدون تنش (۴۰ درصد تخلیه رطوبتی) و تنش خشکی (۸۰ درصد تخلیه رطوبتی) در مزرعه تحقیقات کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان طی دو سال ۱۳۹۰ و ۱۳۹۱ ارزیابی شدند. نتایج نشان داد که اثر رقم برای همه صفات مورد ارزیابی در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود. هم‌چنین اثر متقابل محیط رطوبتی و رقم در همه صفات مورد ارزیابی در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بود که حاکی از واکنش متفاوت ارقام از نظر صفات ذکر شده در دو محیط می‌باشد. در میان شاخص‌های تحمل خشکی مورد بررسی، شاخص‌های STI، GMP با دارا بودن همبستگی مثبت و معنی‌دار در هر دو شرایط تنش خشکی و بدون تنش به عنوان شاخص‌های مطلوب در شناسایی ژنتیک‌های متتحمل به تنش خشکی در اسپرس شناخته شدند. در این میان، شاخص GMP بیشترین همبستگی را با عملکرد علوفه خشک در محیط تنش خشکی داشت. براساس نتایج شاخص‌های بررسی شده و تجزیه به مؤلفه‌های اصلی، ارقام ۱۶ (بردسیر)، ۲۱ (فریدون‌شهر ۲)، ۲۳ (نجف‌آباد ۲) و ۲۷ (بروجرد) در بیشتر شاخص‌های تحمل خشکی مورد بررسی دارای وضعیت مطلوبی بودند و به عنوان ارقام متتحمل به تنش خشکی شناخته شدند.

واژه‌های کلیدی: اسپرس، تنش خشکی، شاخص تحمل تنش، تجزیه به مؤلفه‌ها

۱، ۲ و ۳. به ترتیب دانشجوی دکتری، دانشیار و استاد، گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

*. مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: majidi@cc.iut.ac.ir

مقدمه

ژنوتیپ‌های متحمل به تنش خشکی مورد استفاده قرار گرفته است. بسیاری از محققین اظهار کرده‌اند که ژنوتیپ‌های متحمل به تنش خشکی مقادیر بالاتر محتوی نسبی آب برگ را نسبت به ژنوتیپ‌های حساس به تنش خشکی دارا می‌باشند (۱۵، ۸ و ۳۱).

در مناطق خشک و نیمه‌خشک که پراکنش بارندگی متناسب نیست، پتانسیل عملکرد در شرایط تنش بهترین معیار تحمل به خشکی محسوب نمی‌شود، بلکه بررسی عملکرد نسبی در شرایط تنش و بدون تنش به عنوان یک شاخص مناسب برای ارزیابی و اکتشاف ژنوتیپ‌ها به تنش رطوبتی، انتخاب ژنوتیپ برای اصلاح در محیط خشک و شناخت فرایند تحمل به خشکی به کار گرفته می‌شود (۴ و ۲۷). کلارک و همکاران (۶) اظهار نمودند که ارزیابی عملکرد ژنوتیپ‌ها در شرایط تنش و بدون تنش اولین مرحله برای شناسایی ژنوتیپ‌های متحمل به تنش است. ویسی‌پور و همکاران (۳۴) با بررسی ۱۰ توده محلی اسپرس تحت شرایط تنش خشکی گزارش کردند برای اصلاح عملکرد علوفه در هریک از شرایط تنش رطوبتی و عدم تنش باید به طور مستقل نسبت به تعیین یک شاخص انتخاب مناسب اقدام کرد. شاخص‌های متفاوتی برای ارزیابی عکس العمل ژنوتیپ‌ها در شرایط محیطی مختلف و تعیین تحمل و حساسیت آنها ارائه شده است. فیشر و مائور (۱۱) با معرفی شاخص حساسیت به تنش (SSI) نشان دادند که مقدار کمتر SSI تغییرات کم عملکرد یک ژنوتیپ در شرایط تنش نسبت به شرایط بدون تنش و در نتیجه پایداری بیشتر آن ژنوتیپ را بیان می‌کند. روزیل و هامبلین (۲۲) شاخص‌های تحمل (TOL) و میانگین حسابی (MP) را معرفی کردند. شاخص تحمل (TOL) نشان‌دهنده اختلاف عملکرد ارقام در دو شرایط تنش و بدون تنش است. مقدار بالای TOL نشانه حساسیت ژنوتیپ به تنش بوده و انتخاب ژنوتیپ‌ها براساس مقادیر کم TOL مطلوب است. شاخص میانگین حسابی (MP) منجر به انتخاب ژنوتیپ‌هایی با عملکرد بالا ولی با تحمل به تنش پایین می‌شود. انتخاب ژنوتیپ‌های مقاوم به تنش خشکی براساس مقادیر بالای

اسپرس (*Onobrychis viciifolia* Scop.) یکی از گیاهان علوفه‌ای خانواده بقولات است که مقاومت به خشکی و سازگاری به مناطق سردسیر، آنرا برای کشت در دامنه وسیعی از مناطق و مراتع مطلوب ساخته است (۱۲). مقادیر زیاد تانن در برگ اسپرس مانع نفخ در دام و افزایش جذب اسید آمینه‌ها در روده آنها می‌شود (۳۵). اسپرس مانند سایر گونه‌های بقولات به صورت همزیستی با باکتری‌های ریزوبیوم نیتروژن را تثیت می‌کند، اگرچه کارائی تثیت نیتروژن در اسپرس پایین‌تر از یونجه است (۳۶).

در ایران تحقیقات اندکی بر روی اسپرس انجام شده است و نمونه‌های ژنتیکی کشور بیشتر به نام محل رویش خود نام‌گذاری شده‌اند (۳۲). این در حالی است که ایران یکی از زیستگاه‌های اصلی و مراکز پراکنش اسپرس محسوب می‌گردد و دارای منابع غنی ژرمپلاسم اسپرس می‌باشد (۱۶).

تنش خشکی مهم‌ترین فاکتور محدود کننده رشد و عملکرد در مناطق مختلف جهان است. اصلاح برای تحمل به تنش یکی از اهداف اصلی برنامه‌های اصلاحی در گیاهان مختلف است. ویسی‌پور و همکاران (۳۴) در بررسی ۱۰ توده محلی اسپرس تحت دو محیط رطوبتی عدم تنش و تنش خشکی بیان کردند که تنش خشکی اثر معنی‌داری بر روی اکثر صفات مورد مطالعه داشته است. این محققین کاهش ۱۵/۵ درصد عملکرد علوفه خشک را در شرایط تنش خشکی گزارش کردند. نصیرزاده و خرم‌شکوه (۱۸) اثرات چهار سطح تنش خشکی (۰/۳، ۰/۷، ۰/۱۱ مگاپاسکال) را بر روی ۶ گونه اسپرس بررسی کردند و تفاوت معنی‌داری برای درصد جوانه‌زنی، طول ریشه‌چه و ساقه‌چه مشاهده کردند. رامک و همکاران (۲۰) گزارش کردند تنش آبی ۵۰ و ۷۵ درصد ظرفیت مزرعه سبب کاهش میزان ماده خشک، افزایش طول و وزن ریشه، کاهش کلروفیل و *O. radiata*، افزایش گزان توفیل در دو گونه اسپرس (*O. viciifolia*) شد. محتوی نسبی آب برگ به طور وسیع به عنوان یک شاخص فیزیولوژیک به منظور شناسایی

بنابراین هدف از این مطالعه بررسی واکنش ارقام محلی اسپرس از نظر صفات زراعی و مورفوЛОژیک تحت شرایط تنش خشکی، مقایسه شاخص‌های مختلف تحمل و حساسیت به خشکی و شناسایی ارقام متحمل به تنش خشکی در اسپرس می‌باشد.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی شاخص‌های تحمل به خشکی و شناسایی ارقام متحمل به شرایط تنش خشکی در اسپرس، ۳۰ رقم محلی اسپرس در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در دو محیط بدون تنش و تنش خشکی (براساس ۴۰ و ۸۰ درصد تخلیه رطوبتی) در مزرعه تحقیقات کشاورزی دانشگاه صنعتی اصفهان با عرض جغرافیایی ۳۲ درجه و ۳۲ دقیقه و طول ۱۳۹۱ و ۱۳۹۰ درجه و ۲۳ دقیقه در دو سال ۱۳۹۰ و ۱۳۹۱ ارزیابی شدند. این ارقام طی برنامه اصلاحی از توده‌های بومی کشور انتخاب و به عنوان ارقام امیدبخش، مطالعات بر روی آنها ادامه دارد. هر واحد آزمایشی شامل ۴ ردیف به طول ۳ متر، با فاصله ردیف ۴۰ سانتی متر بود. تراکم ۱۰۰ بوته در مترمربع در نظر گرفته شد. مقدار آب خاک در ناحیه مورد دسترس گیاه بین ظرفیت مزرعه و نقطه پژمردگی، کل آب قابل استفاده گیاه در خاک (TAW) تعریف شد که براساس فرمول آلسن و همکاران (۳) محاسبه گردید:

$$\text{TAW} = \frac{(W_{\text{PC}} - W_{\text{WP}}) \times Bd \times V}{Bd_w} \quad (1)$$

در این فرمول W_{PC} و W_{WP} به ترتیب درصد رطوبت وزنی در حد ظرفیت مزرعه و نقطه پژمردگی، Bd جرم مخصوص ظاهری خاک (گرم بر سانتی مترمربع)، V حجم لایه خاک در مقطعه توسعه ریشه (مترمکعب) و Bd_w جرم مخصوص ظاهری آب (گرم بر سانتی مترمربع) می‌باشد. کسری از رطوبت قابل استفاده خاک که گیاه به سهولت و بدون احساس تنش، توانایی جذب آن از مقطعه توسعه ریشه را دارد، آب سهل‌الوصول (RAW) نامیده می‌شود و از طریق رابطه ۲ محاسبه گردید (۳).

MP است. فرناندز (۱۰) با بررسی عملکرد ارقام ماش (*Vigna radiata* L.) در دو محیط تنش و بدون تنش، ژنوتیپ‌ها را از نظر واکنش به دو محیط در چهار گروه طبقه‌بندی نمود: گروه الف) ژنوتیپ‌هایی که عملکرد نسبی یکنواختی در هر دو شرایط تنش و غیرتنش دارند، ب) ژنوتیپ‌هایی که فقط در شرایط بدون تنش عملکرد خوبی دارند، ج) ژنوتیپ‌هایی که در شرایط بدون تنش عملکرد نسبی بالاتری دارند و د) ژنوتیپ‌هایی که در شرایط بدون تنش و تنش عملکرد کمی دارند. از نظر فرناندز (۱۰) مناسب‌ترین معیار شاخصی است که بتواند ژنوتیپ‌های گروه الف را از سایر گروه‌ها تشخیص دهد. امکان تفکیک ژنوتیپ‌های گروه ب و ج از یکدیگر با استفاده از شاخص‌های SSI، TOL و MP براساس تقسیم‌بندی فرناندز وجود دارد. هم‌چنین فرناندز (۱۰) بیان کرد که شاخص تحمل تنش (STI) قادر به گزینش ژنوتیپ‌هایی با پتانسیل عملکرد بالا و تحمل بیشتر به تنش است. در این شاخص هر عملکرد با متوسط عملکرد همه ژنوتیپ‌ها تصحیح می‌گردد و مقادیر بالای STI برای یک ژنوتیپ، نشان‌دهنده تحمل بیشتر به تنش و پتانسیل عملکرد بالاتر است. بنابراین با استفاده از این شاخص ژنوتیپ‌های گروه الف از سایر گروه‌ها قابل تفکیک می‌باشند. هم‌چنین بنا به اظهارات فرناندز (۱۰) شاخص GMP (میانگین هننسی عملکرد ژنوتیپ‌ها تحت تنش و بدون تنش) برخلاف MP به مقادیر متفاوت عملکرد در شرایط تنش و بدون تنش حساسیت کمتری نشان می‌دهد، بنابراین در جداسازی ژنوتیپ‌های گروه الف از سه گروه دیگر مناسب‌تر است. شاخص‌های تحمل به خشکی متعددی برای انتخاب ژنوتیپ‌ها بر مبنای وضعیت عملکرد آنها در محیط‌های دارای تنش پیشنهاد شده که انتخاب شاخص‌های مناسب منجر به شناسایی ژنوتیپ‌هایی با عملکرد بالا می‌شود. ابوالحسنی و سعیدی (۱) در گلنگ و اشنایدر و همکاران (۲۶) در لوپیا با بررسی شاخص‌های مختلف تحمل و حساسیت به تنش، به ترتیب STI و GMP را به عنوان مناسب‌ترین شاخص‌ها برای شناسایی ژنوتیپ‌های متحمل‌تر معرفی کردند.

برای هر پلات، از طریق لوله خرطومی ۳ اینچی که متصل به کنتور بود، به پلات مربوطه وارد شد. تیمارهای آبیاری از اوخر فروردین تا اوخر مهر ماه هر سال (۹۱ - ۹۰) ادامه داشت. برای دو محیط بدون تنش و تنش خشکی به ترتیب در سال ۱۳۹۰ تعداد ۳۵ و ۱۷ آبیاری و در سال ۱۳۹۱ تعداد ۲۵ و ۱۴ آبیاری اعمال شد. میانگین آب مصرفی در هر آبیاری، در سال ۱۳۹۰ (بدون تنش) و ۸۹ (تنش خشکی) لیتر در مترمربع و در سال ۱۳۹۱، ۶۷ (بدون تنش) و ۱۳۳ (تنش خشکی) لیتر در مترمربع بود. صفات روز تا ۵۰٪ درصد گل‌دهی، ارتفاع بوته (سانتی‌متر)، طول گل آذین (سانتی‌متر)، تعداد گره در ساقه اصلی، تعداد ساقه گل‌دهنده در بوته، تعداد ساقه در مترمربع، نسبت وزن خشک برگ به ساقه، عملکرد ماده تر و خشک علوفه طی چهار چین در هر سال یادداشت‌برداری شدند. در هر کرت از ۲۰ بوته تصادفی برای اندازه‌گیری‌ها استفاده شد. همه صفات در مرحله ۵۰٪ درصد گل‌دهی اندازه‌گیری شدند. برای تعیین عملکرد ماده خشک، نمونه‌های علوفه تازه در آون ۷۲ درجه برای ۴۸ ساعت قرار داده شدند. به منظور اندازه‌گیری محتوی نسبی آب برگ (RWC)، در زمان ۵۰٪ درصد گل‌دهی و قبل از تیمار آبیاری و نزدیک طلوع آفتاب، تعدادی برگ از برگ‌های بالغ و جوان بالای ساقه گیاه قطع گردید. پس از تو زین قطعات با کمک ترازوی دیجیتالی (با دقت ۰/۰۰۰۱ گرم)، آنها را به پتری دیش‌های درب‌دار حاوی آب مقطر منتقل کرده و به مدت ۴ ساعت در دمای محیط و در تاریکی قرار داده شد. پس از خارج کردن قطعات از آب مقطر، جهت حذف رطوبت اضافی سطح قطعات برگی را در بین دو لایه کاغذ صافی خشک کرده و سپس وزن آماس آنها اندازه‌گیری شد. پس از تعیین وزن آماس قطعات برگی، آنها را به آون ۷۰ درجه سانتی‌گراد منتقل کرده و پس از گذشت ۴۸ ساعت وزن خشک آنها تعیین می‌گردید و با استفاده از رابطه زیر RWC محاسبه گردید (۳۳).

$$RWC = \frac{\text{وزن برگ خشک} - \text{وزن برگ تازه}}{\text{وزن برگ خشک} - \text{وزن برگ آماس}} \quad (5)$$

$$RAW = \rho \times TAW \quad (2)$$

پارامتر ρ کسری از رطوبت قابل استفاده خاک است، به طوری که در آن بازه گیاه تنش را تجربه نمی‌کند. در شرایط تبخیر و تعرق کم (۵ میلی‌متر در روز ک ETc)، مقدار ρ توصیه شده برای یونجه ۰/۵۵ پیشنهاد شده است که در این مطالعه از همین مقدار برای اسپرس استفاده شد (۲). ρ تابعی از قدرت تبخیر کنندگی هوا است و براساس رابطه ۳ به دست می‌آید:

$$\rho = \rho_{rec} + 0/04(5 - ET_c) \quad (3)$$

ρ_{rec} مقدار پیشنهادی برای یونجه (۰/۵۵) و ρ مقدار تطبیق شده براساس تبخیر و تعرق گیاه (ETc، میلی‌متر در روز) می‌باشد. پس از تعیین ρ ، سطوح آبیاری براساس درصد حداقل تخلیه رطوبتی مجاز (MAD) از رطوبت قابل استفاده خاک، برنامه‌ریزی شد. بر این اساس و با توجه به شرایط محیط آزمایش مشخص شد تا ۶۰ درصد تخلیه آب موجود خاک به گیاه اسپرس تنش وارد نمی‌شود. بنابراین آبیاری پس از تخلیه ۴۰ درصد آب قابل استفاده خاک به عنوان تیمار بدون تنش و پس از تخلیه ۸۰ درصد به عنوان تیمار تنش خشکی تعیین شد. پتانسیل آب خاک در درصد تخلیه‌های رطوبت قابل استفاده خاک، براساس منحنی رطوبتی خاک تعیین گردید. از دستگاه TDR Trase System, Model 6050XI; Soil Moisture, ( ) TDR (Santa Barbara, CA) به منظور اندازه‌گیری پتانسیل آب خاک استفاده شد و اندازه‌گیری‌ها از دو روز پس از آبیاری تا یک روز پیش از آبیاری بعدی ادامه داشت. حجم آب مورد نیاز برای هر پلات در هر سطح آبیاری و با هدف افزایش محتوی آب در ناحیه توسعه ریشه تا حد ظرفیت مزرعه براساس رابطه ۴ محاسبه شد:

$$\frac{TAW \times f}{E_a} = \text{حجم آب مورد نیاز برای هر سطح آبیاری} \quad (4)$$

در این رابطه f درصد تخلیه رطوبت از کل آب قابل استفاده خاک (۴۰ و ۸۰ درصد) است که بیان کننده سطوح آبیاری در این آزمایش می‌باشد و E_a کارایی آبیاری با فرض ۶۵ درصد در طی فصل رشد است. سپس حجم آب آبیاری محاسبه شده

شرایط تنش و بدون تنش و دو سال ۹۱ - ۱۳۹۰ در جدول ۱ نشان داده شده است. نتایج نشان می‌دهد که اثر محیط رطوبتی در سطح احتمال ۱ بر همه صفات بسیار معنی‌داری بود و ارقام از نظر صفات مورد بررسی در سطح احتمال ۱ درصد تفاوت معنی‌داری را در هر دو سال نشان دادند که حاکی از متفاوت بودن توان ژنتیکی ارقام در بروز صفات مختلف می‌باشد (جدول ۱). همچنین اثر متقابل رقم و محیط رطوبتی برای همه صفات مورد مطالعه معنی‌دار بود که حاکی از واکنش متفاوت ارقام از نظر صفات ذکر شده در دو محیط می‌باشد (جدول ۱). نتایج مقایسه میانگین برای دو محیط رطوبتی در طی دو سال با استفاده از آزمون حداقل تفاوت معنی‌دار (LSD) در جدول ۲ نشان داده شده است. در محیط بدون تنش همه صفات مورد بررسی میانگین بالاتری از محیط تنش خشکی دارا بودند. عملکرد خشک علوفه تحت تنش خشکی به میزان ۳۷/۹ و ۵۵/۶ درصد بهترین در سال ۱۳۹۰ و ۱۳۹۱ نسبت به محیط بدون تنش کاهش یافت. سعید و النادی (۲۴) گزارش کرد تنش خشکی تعداد بوته در مترمربع، ارتفاع بوته و عملکرد ماده خشک در یونجه را کاهش داد. افشارمنش (۲) واکنش ۵ رقم یونجه تحت سه تیمار تنش رطوبتی را بررسی کرد و و اظهار داشت با افزایش سطح تنش صفات ارتفاع بوته، تعداد بوته در مترمربع، عملکرد ماده تر و خشک به طور معنی‌داری کاهش می‌یابد. روز تا ۵۰ درصد گل دهی تحت تنش خشکی به میزان ۱۱/۶ و ۲۲/۹ درصد بهترین در سال ۱۳۹۰ و ۱۳۹۱ کاهش یافت که نشان می‌دهد گیاهان چندساله مانند گیاهان یکساله قابلیت فرار از تنش خشکی را دارا هستند. در این مطالعه صفت نسبت برگ به ساقه تحت تنش خشکی به میزان ۱۵/۳ و ۲۲/۲ درصد نسبت به شرایط بدون تنش بهترین در سال ۱۳۹۰ و ۱۳۹۱ کاهش یافت. برخی محققین افزایش نسبت برگ به ساقه را تحت تنش خشکی در یونجه بیان کردند (۲ و ۵ و ۱۴) که این تناقض می‌تواند ناشی از اعمال تنش شدید در این مطالعه نسبت به دیگر مطالعات باشد. ارقام ۱۶، ۲۱، ۲۷ و ۲۳ بهترین در سال ۱۳۹۰ و ۶۶۷، ۶۷۳، ۶۸۲ و ۷۵۳ گرم در مترمربع در دو

داده‌های هر چین (۴ چین در هر سال) به صورت جداگانه یادداشت‌برداری شد اما از میانگین آنها در هر سال برای محاسبه شاخص‌ها استفاده گردید. ارزیابی ژنتیک‌ها از نظر تحمل به تنش خشکی با استفاده از شاخص‌های زیر انجام شد:

$$(6) \quad \text{شاخص حساسیت به تنش (SSI):}$$

$$SSI = \frac{1 - Y_S/Y_P}{1 - \bar{Y}_S/\bar{Y}_P}$$

$$(7) \quad \text{شاخص تحمل تنش (STI):}$$

$$STI = \frac{Y_P \times Y_S}{(Y_P)^2}$$

$$(8) \quad \text{شاخص میانگین هندسی عملکرد (GMP):}$$

$$GMP = \sqrt{Y_P \times Y_S}$$

$$(9) \quad \text{شاخص تحمل (TOL):}$$

$$TOL = Y_P - Y_S$$

$$(10) \quad \text{شاخص میانگین عملکرد (MP):}$$

$$MP = \frac{Y_P + Y_S}{2}$$

در معادلات بالا، Y_P عملکرد هر ژنتیک در محیط بدون تنش، Y_S عملکرد هر ژنتیک در محیط تنش، $\bar{Y}_P$ میانگین عملکرد همه ژنتیک‌ها در محیط بدون تنش و $\bar{Y}_S$ میانگین عملکرد همه ژنتیک‌ها در محیط تنش می‌باشد. تجزیه واریانس داده‌ها به صورت تجزیه مرکب در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی در دو محیط و دو سال، مقایسات میانگین با روش حداقل تفاوت معنی‌دار (LSD) و همبستگی فتوتیپی بین صفات در هر سال با نرم‌افزار آماری SAS (۲۵) انجام شد. تجزیه به مؤلفه‌های اصلی همراه با رسم نمودار با پلات با استفاده از شاخص‌های انتخاب برای شناسایی ارقام متحمل به خشکی با نرم‌افزار SigmaPlot ۱۲.۵ و Statgraphics ۳۰ انجام شد.

نتایج و بحث

نتایج حاصل از تجزیه واریانس صفات مختلف اسپرس در دو

جدول ۱. تجزیه و اریانس صفات مختلف در ۳۰ رقم اسپرس ایرانی در دو محیط نتش و عدم نتش طی دو سال زراعی

بيانات صفات موسيعات ميلگين		بيان تغيرات ازادي				بيان تغيرات درجه روز تا 5 درصد				بيان تغيرات سال					
نسبة برج به	اسم الماده	نسبة الماده	اسم الماده	نسبة الماده	اسم الماده	نسبة الماده	اسم الماده	نسبة الماده	اسم الماده	نسبة الماده	اسم الماده	نسبة الماده	اسم الماده	نسبة الماده	اسم الماده
١٤٥٢٤٧٤*	أب برج	٣٢٦٥٦٣٩٩**	٣٢٦٥٦٣٩٩**	٣٢٠٨٢٤٣٨*	٢٠٨٢٤٣٨*	١٠٢٠٣**	٠٩٢٠٣**	٧٤١**	٤٩٦٩٧٣**	٣٥٩٧٢**	١	٣٥٩٧٢**	٣٥٩٧٢**	٣٥٩٧٢**	٣٥٩٧٢**
١٤٥٢٤٧٥*	نسبة الماده	٤٠٤٩٠٢**	٤٠٤٩٠٢**	٤٠٢٠٥٩٦١**	٤٠٢٠٥٩٦١**	٢١٥٨٠٩٥٥*	٢١٥٨٠٩٥٥*	٧٥٦**	١٨٨٣٢٨*	٢١٧٦٠٥٧٨*	١	٢١٧٦٠٥٧٨*	٢١٧٦٠٥٧٨*	٢١٧٦٠٥٧٨*	٢١٧٦٠٥٧٨*
٢٥١٧٧١*	نسبة الماده	٠١٠٣٢**	٠١٠٣٢**	٠١٠٣٢**	٠١٠٣٢**	٤٥٩٥٧٧١٩*	٤٥٩٥٧٧١٩*	١٤٣٧٢٤*	١٤٣٧٢٤*	١٢٥٣٠*	١	١٢٥٣٠*	١٢٥٣٠*	١٢٥٣٠*	١٢٥٣٠*
٧٣٥٢٥*	نسبة الماده	٠٢١٥٣**	٠٢١٥٣**	٠٢١٥٣**	٠٢١٥٣**	٩٣٣٢٤٥٦١	٩٣٣٢٤٥٦١	٢٦٩٩٢٨	٢٦٩٩٢٨	٥٢٣	٨	٥٢٣	٥٢٣	٥٢٣	٥٢٣
٥٠٣٤٤*	نسبة الماده	٠٥٣٤٤**	٠٥٣٤٤**	٠٥٣٤٤**	٠٥٣٤٤**	٢٧٩٤٧٥٧٣٥**	٢٧٩٤٧٥٧٣٥**	٤١١٦٥٥٥*	٤١١٦٥٥٥*	٤٠٣٧*	٢٩	٤٠٣٧*	٤٠٣٧*	٤٠٣٧*	٤٠٣٧*
٨٢٢	نسبة الماده	٠٥٥٥٠*	٠٥٥٥٠*	٠٥٩٧٨	٠٥٩٧٨	٢٦٩٤٧٧٣	٢٦٩٤٧٧٣	١١٦٤٤	١١٦٤٤	٥٠٢	٥٠٢	٥٠٢	٥٠٢	٥٠٢	٥٠٢
٨٢٣٧٣*	نسبة الماده	٠٥٣٤٢**	٠٥٣٤٢**	٠٨٥٥٩٣*	٠٨٥٥٩٣*	٢٨٢٢٤٤٤٦*	٢٨٢٢٤٤٤٦*	٥٤٧٦٥١**	٥٤٧٦٥١**	٥٠٣*	٥٠٣*	٥٠٣*	٥٠٣*	٥٠٣*	٥٠٣*
٧١٥*	نسبة الماده	٠٥٥٣١*	٠٥٥٣١*	٩٥٣١	٩٥٣١	٢٠٢١٩٦٩	٢٠٢١٩٦٩	٥٥٥	٥٥٥	٥٠٤	٥٠٤	٥٠٤	٥٠٤	٥٠٤	٥٠٤
٢١٩٦	نسبة الماده	٠٥٠٥٤٤	٠٥٠٥٤٤	٢٧٢٤٦٩*	٢٧٢٤٦٩*	١٠٥٣٨٨٨٦	١٠٥٣٨٨٨٦	٢١٢١٣٢	٢١٢١٣٢	٥٤	٥٤	٥٤	٥٤	٥٤	٥٤
٧١٢٥	نسبة الماده	٣٧٦	٣٧٦	٢٧٤٩٤	٢٧٤٩٤	٢١٦٢	٢١٦٢	٢١٦٢	٢١٦٢	٢٧٣٤	٢٧٣٤	٢٧٣٤	٢٧٣٤	٢٧٣٤	٢٧٣٤

* و **: بهترینیب معنی دار بودن در سطح احتمال ها و ا درصد

ارزیابی عملکرد و تحمل خشکی در ارقام اسپرس زراعی ایرانی

جدول ۲. مقایسه میانگین صفات مختلف اسپرس در شرایط تنش و عدم تنش در دو سال زراعی

سال ۱۳۹۱		سال ۱۳۹۰		صفات
بدون تنش خشکی	تنش خشکی	بدون تنش خشکی	تنش خشکی	
۲۸/۶۲ ^b	۳۷/۱۶ ^a	۳۲/۷۴ ^b	۳۷/۰۴ ^a	روز تا ۵۰ درصد گلدهی
۵۸/۵۶ ^b	۷۶/۷۶ ^a	۵۵/۱۲ ^b	۶۵/۸۶ ^a	ارتفاع بوته (سانتیمتر)
۵/۹۱ ^b	۸/۶۵ ^a	۶/۹ ^b	۸/۲۴ ^a	طول گل آذین (سانتیمتر)
۴/۱۸ ^b	۵/۴۷ ^a	۴/۵۸ ^b	۵/۱۳ ^a	تعداد گره در ساقه اصلی
۸/۰۲ ^b	۱۲/۸۸ ^a	۸/۲۳ ^b	۱۰/۵۴ ^a	تعداد ساقه گلهنه در بوته
۴۴/۴۵ ^b	۱۰۰/۵۲ ^a	۴۶/۷ ^b	۸۸/۶ ^a	تعداد ساقه در مترمربع
۷۶۹/۹۱ ^b	۱۶۹۳/۰۸ ^a	۷۲۱/۶۷ ^b	۱۱۹۳/۱۴ ^a	عملکرد علوفه تر (گرم در مترمربع)
۴۰۶/۵۲ ^b	۹۱۶/۸۳ ^a	۳۶۰/۸۷ ^b	۵۸۱/۴۸ ^a	عملکرد علوفه خشک (گرم در مترمربع)
۰/۸۴ ^b	۱/۰۸ ^a	۰/۹۴ ^b	۱/۱۱ ^a	نسبت برگ به ساقه
۵۹/۳۰ ^b	۷۱/۱۸ ^a	۵۶/۲۳ ^b	۷۱/۵۵ ^a	محتوی نسبی آب برگ (درصد)

برای هر صفت و در هر سال میانگین‌هایی که دارای حروف مشترک هستند، براساس آزمون LSD در سطح احتمال ۵ درصد تفاوت معنی‌داری ندارند.

(۱۲) تفاوت معنی‌داری بین ژنتیک‌های گندم برای SSI مشاهده نکردند که با نتایج این مطالعه مطابقت داشت. نتایج جدول ۳ نشان داد که براساس شاخص SSI رقم ۱ (بروجن ۱) شاخص حساسیت به تنش پایین تری برخوردار بود که به عنوان متتحمل ترین رقم در هر دو سال مورد بررسی محسوب شد. همچنان رقم شماره ۱۵ (کرمان) با بیشترین میزان SSI حساس‌ترین رقم به تنش خشکی براساس شاخص SSI شناخته شد. مقدار این شاخص برای ارقام بین ۰/۱۰ و تا ۱/۵۷ تغییرات داشت. رامیرز- والجو و کلی (۲۱) مقدار شاخص SSI را بین ۰/۴۶ تا ۱/۲۴ در لوبيا گزارش کردند. شاخص SSI دارای محدودیت‌هایی در بررسی ژنتیک‌های متتحمل به شرایط تنش می‌باشد، زیرا این شاخص براساس کاهش کمتر عملکرد در محیط‌های تنش در مقایسه با محیط‌های بدون تنش می‌باشد و پتانسیل عملکرد ژنتیک‌ها در هر محیط را در نظر نمی‌گیرد. هرچه مقدار عددی شاخص TOL (کم بودن اختلاف Ys و Yp) کوچک‌تر باشد ژنتیک‌پوشیده تر است. اختلاف کم بین عملکرد در شرایط تنش و بدون تنش در شاخص TOL می‌تواند به علت بالا بودن عملکرد در هر دو شرایط تنش و بدون تنش و یا

بالاترین عملکرد علوفه خشک را داشتند. در مقابل، رقم ۴ با ۲۲۳ گرم در مترمربع در سال ۱۳۹۰ و ۳۴۴ گرم در مترمربع در سال ۱۳۹۱ کمترین عملکرد را داشت. محتوی نسبی آب برگ تحت تنش خشکی ۲۱ و ۱۶ درصد به ترتیب در سال ۱۳۹۰ و ۱۳۹۱ در مقایسه با عدم تنش کاهش یافت (جدول ۲). استویانو (۳۱) کاهش معنی‌دار محتوی نسبی آب برگ و پتانسیل آب برگ را در شرایط تنش خشکی در لوبيا (Phaseolus vulgaris) گزارش کرد. بیشترین محتوی نسبی آب برگ در رقم شماره ۱۶ و کمترین آنها در رقم شماره ۴ مشاهده شد. تفاوت در مقادیر محتوی نسبی آب برگ در ارقام مختلف به علت تفاوت ارقام در میزان جذب آب از خاک، تفاوت در توانایی در میزان کاهش آب از طریق روزنه‌ها و یا توانایی آنها در تجمع مواد اسمزی و تنظیم بهتر فشار اسمزی است (۸ و ۱۵).

بین ارقام تفاوت معنی‌داری از لحاظ عملکرد در شرایط تنش و بدون تنش و همه شاخص‌های مورد مطالعه به استثنای SSI مشاهده شد. صبا و همکاران (۲۲) و قلی‌پور و همکاران

جدول ۳. میانگین شاخص‌های تحمل خشکی و عدمکرد علوفه خشک (گرم در مترمربع) در شرایط نتش و عدم نتش در ۳۰ درجه اسپرس می‌دوشد

ردیف	ارقام	سال ۱۳۹۵												سال ۱۳۹۶											
		MP	TOL	GMP	STI	SSI	Y _S	Y _P	MP	TOL	GMP	STI	SSI	Y _S	Y _P	MP	TOL	GMP	STI	SSI	Y _S	Y _P			
۱	بروجن	۲۶۲۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۲۵۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۲	کلپاگان	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۶۲۲۱	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۳	بیفت آبد	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۴	ازک	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۵	سمیرا	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۶	خواسار	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۷	کلپاگان	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۸	خسین	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۹	مستحاج	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۱۰	کلپاگان	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۱۱	فردون شهر	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۱۲	ناشناس	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۱۳	خواسار	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۱۴	کرج	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۱۵	کرمان	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۱۶	برندس	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۱۷	خسین	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۱۸	سمیرا	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۱۹	کلپاگان	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۲۰	خواسار	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۲۱	فریدون شهر	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۲۲	سرجان	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۲۳	بیفت آبد	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۲۴	ازک	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۲۵	کوزر آبد	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۲۶	اصفهان	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۲۷	برزگرد	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۲۸	سمند	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۲۹	بافت	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	
۳۰	بروجن	۵۴۸۷۰	۰	۴۹۰۵	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۴۷۹۰	۰	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	۰/۹۸	

در هر سه قسم میانگین‌هایی که دارای حروف مشترک هستند، براساس آزمون LSD در میزان احتساب درصد تفاوت معنی داری ندارند.

خشکی (YS) با تمام شاخص‌ها به استثنای SSI همبستگی مثبت و معنی‌داری نشان داد. بالاترین ضریب همبستگی عملکرد علوفه در شرایط بدون تنش با شاخص MP به دست آمده ولی در شرایط تنش (YS) بالاترین ضریب همبستگی عملکرد علوفه با شاخص GMP حاصل گردید. برطبق نتایج فرناندز (۱۰) شاخص‌هایی که در هر دو شرایط بدون تنش و تنش دارای همبستگی مثبت و معنی‌دار با عملکرد باشند، به عنوان شاخص برتر معرفی می‌شوند. بنابراین شاخص STI، GMP و MP با دارا بودن همبستگی مثبت و معنی‌دار در هر دو شرایط تنش و بدون تنش به عنوان شاخص‌های مطلوب در شناسایی ارقام متحمل به تنش خشکی در اسپرس شناخته شدند (جدول ۴). به منظور انتخاب ارقام متحمل به تنش خشکی، محققین از همبستگی بین شاخص‌ها و عملکرد در محیط تنش و بدون تنش استفاده کردند (۷، ۲۸ و ۲۹). ابراهیمیان و همکاران (۷)، فرشادفر و یوتکا (۹) و سورنینیا و همکاران (۲۹) گزارش کردند که شاخص‌های STI، GMP و MP بهترین کارایی را به ترتیب برای انتخاب ژنوتیپ‌های فسکیوی بلند، گندم و آفتابگردان دارند که با نتایج این مطالعه مطابقت دارد.

رگرسیون خطی عملکرد ارقام در شرایط بدون تنش (Yp) و تنش خشکی (Ys) در شکل ۱ نشان داده شده است. از نظر تئوری اگر همبستگی عملکرد تحت تنش خشکی و بدون تنش برابر واحد باشد، محاسبه شاخص‌های تحمل به تنش لزومی ندارد. در این مطالعه اگرچه ارتباط مثبت بین عملکرد ارقام در شرایط بدون تنش و تنش خشکی نشان می‌دهد که انتخاب ارقام برتر در شرایط بدون تنش تاحدودی منجر به انتخاب ارقام تبیین متوسط ($R^2=0.56$)، استفاده از شاخص‌های تحمل به تنش موجب افزایش کارایی انتخاب ارقام متحمل می‌شود که با نتایج ابراهیمیان و همکاران (۷) در فسکیوی بلند نیز مطابقت دارد.

به منظور درک بیشتر ارتباط بین شاخص‌ها، از تجزیه به مؤلفه‌های اصلی استفاده گردید (شکل ۲). دو مؤلفه اول با مقادیر

کاهش کم عملکرد در شرایط تنش باشد که تفکیک این دو مورد از هم دیگر امکان‌پذیر نیست. بنابراین این شاخص نیز پتانسیل عملکرد ژنوتیپ‌ها در هر محیط را در نظر نمی‌کیرد. براساس این شاخص رقم ۱ (بروجن) با کمترین مقدار شاخص TOL به عنوان ژنوتیپ متحمل به تنش و رقم ۲۱ (فریدون‌شهر ۲) با بیشترین مقدار شاخص TOL به عنوان رقم حساس به تنش شناسایی شد (جدول ۳). ابراهیمیان و همکاران (۷) گزارش کردند شاخص‌های حساسیت (SSI و TOL) قادر به تشخیص ژنوتیپ‌های متحمل به تنش با عملکرد بالا در فسکیوی بلند نیستند. هم‌چنان نادری و همکاران (۱۷) در گندم و سورنینیا و همکاران (۲۹) در آفتابگردان گزارش کردند که براساس شاخص‌های SSI ژنوتیپ‌های متحمل با عملکرد پایین انتخاب می‌شوند و بهتر است از این شاخص‌ها در حذف ارقام حساس استفاده کرد. به طور کلی می‌توان بیان کرد که شاخص SSI و TOL ارقام را فقط بر مبنای تحمل و حساسیت به تنش محیطی و بدون توجه به عملکرد آنها طبقه‌بندی می‌کند. براساس شاخص‌های STI، GMP و MP ارقام ۱۶ (بردسیر)، ۲۱ (فریدون‌شهر ۲)، ۲۳ (نجف‌آباد ۲) و ۲۷ (بروجرد) با بیشترین مقادیر شاخص‌های فوق به عنوان ارقام متحمل به تنش خشکی شناسایی شدند و در مقابل ارقام ۴ (اراک ۱) و ۹ (سنندج) با دارا بودن کمترین مقادیر شاخص‌های فوق به عنوان ارقام حساس به تنش خشکی شناسایی شدند (جدول ۳). محققین بیان کردند اند شاخص STI برای غربال کردن ارقام متحمل به تنش خشکی و گزینش ژنوتیپ‌های دارای عملکرد بیشتر در هر دو شرایط بدون تنش و تنش موفق‌تر از سایر شاخص‌های است (۷، ۱۰ و ۲۸). رامیرز- والجو و کلی (۲۱) و اشتایدر و همکاران (۲۶) گزارش کردند بهترین روش برای اصلاح برای مقاومت به خشکی در لوبيا براساس مقادیر بالای GMP می‌باشد.

مقادیر همبستگی شاخص‌ها با عملکرد در شرایط تنش و بدون تنش در جدول ۴ ارائه شده است. عملکرد علوفه در شرایط بدون تنش (Yp) با تمام شاخص‌ها همبستگی مثبت و معنی‌داری نشان داد. هم‌چنان عملکرد علوفه در شرایط تنش

جدول ۴. ضرایب همبستگی بین شاخص‌های تحمل خشکی و عملکرد در دو محیط تنش و بدون تنش در سال

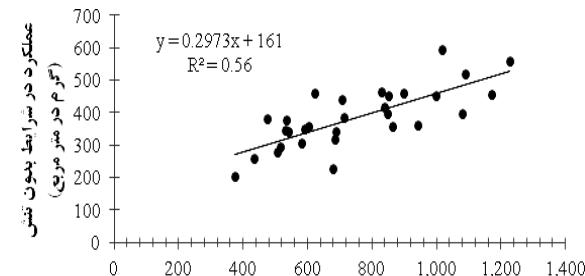
۱۳۹۰ (پایین قطر) و ۱۳۹۱ (بالای قطر)

صفات	Yp	Ys	SSI	STI	GMP	TOL	MP
Yp	۱	۰/۷۳**	۰/۶۱**	۰/۹۳**	۰/۹۴**	۰/۹۵**	۰/۹۸**
Ys	۰/۷۷**	۱	-۰/۰۲	۰/۸۹**	۰/۹۱**	۰/۴۹**	۰/۸۴**
SSI	۰/۶۲**	۰/۰۳	۱	۰/۳۷*	۰/۳۵	۰/۷۹**	۰/۴۷**
STI	۰/۹۴**	۰/۹۱**	۰/۳۹*	۱	۰/۹۸**	۰/۸۰**	۰/۹۷**
GMP	۰/۹۵**	۰/۹۲**	۰/۳۹*	۰/۹۹**	۱	۰/۸۰**	۰/۹۸**
TOL	۰/۹۰**	۰/۴۳*	۰/۸۷**	۰/۷۳**	۰/۷۳**	۱	۰/۸۸**
MP	۰/۹۷**	۰/۸۹**	۰/۴۶**	۰/۹۸**	۰/۹۹**	۰/۷۹**	۱

* و ** : به ترتیب معنی‌دار بودن در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد

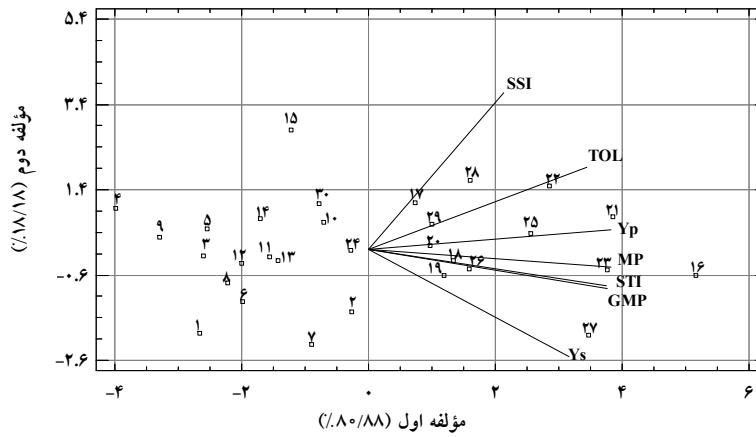
درصد از کل تغییرات داده‌ها را توجیه کرد و همبستگی منفی و بالا با عملکرد در شرایط تنش و همبستگی مثبت و بالا با شاخص SSI و TOL داشت. در نتیجه رقمی که دارای مقدار عددی بزرگتری برای این مؤلفه هستند دارای عملکرد کمتری بوده و به عبارت دیگر نسبت به سایر ارقام حساس‌تر هستند، بنابراین این مؤلفه به نام مؤلفه "حساسیت به تنش خشکی" نام‌گذاری شد. نظری و پاکنیت (۱۹) در بررسی ژنتیک‌های جو دو مؤلفه را که در مجموع ۷۰ درصد از تغییرات را توجیه می‌کرد، معرفی کردند که مشابه با مؤلفه‌های این مطالعه نام‌گذاری گردید. در کل انتخاب ژنتیک‌هایی که مقادیر بالایی از مؤلفه اول و مقادیر پایینی از مؤلفه دوم دارند، حداکثر کارایی را برای هر دو شرایط تنش و بدون تنش خواهد داشت. بر این اساس، ارقام ۱۶، ۲۱، ۲۳، ۲۷ و ۲۵ که در قسمت سمت راست شکل ۲ و در مجاورت شاخص‌های تحمل به تنش خشکی قرار گرفته‌اند، به عنوان ارقام با پتانسیل عملکرد بالا و تحمل به تنش خشکی معرفی می‌شوند.

به منظور شناسایی بهتر ارقام از نمودار سه بعدی بین عملکرد تنش (Ys)، بدون تنش (Yp) و یکی از شاخص‌های برتر (STI) استفاده گردید (شکل ۳). براساس آن ارقام به چهار گروه طبقه‌بندی شدند و ارقام با عملکرد بالا در هر دو محیط (گروه الف) و ارقام با عملکرد پایین در هر دو محیط (گروه

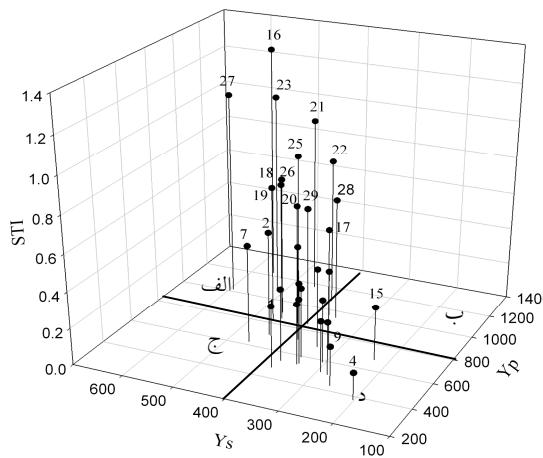

عملکرد در شرایط تنش خشکی (گرم در متربع) و بدون تنش در ۳۰ رقم محلی اسپرس

ویژه بالاتر از یک، ۹۹ درصد از کل تغییرات مربوط به شاخص‌های نمودند. مؤلفه اول ۸۰/۹ درصد از کل تغییرات داده‌ها را توجیه نمودند. مؤلفه اول و در آن ضرایب مربوط به شاخص‌های STI، GMP و MP بالاتر بود. از آنجایی که مقادیر بزرگ‌تر این شاخص‌ها مطلوب است و همچنین نظر به مثبت و قابل توجه بودن ضرایب مربوط به عملکرد در شرایط تنش (Ys) و بدون تنش (Yp) در این مؤلفه می‌توان نتیجه گرفت که رقمی که دارای مقدار عددی بزرگتری برای این مؤلفه هستند دارای عملکرد بیشتری بوده و به عبارت دیگر این مؤلفه قادر به جداسازی رقم مقاوم‌تر است. بنابراین این مؤلفه به نام "پتانسیل عملکرد و تحمل به خشکی" نام‌گذاری شد. دومین مؤلفه ۱۸/۲

شکل ۲. تجزیه به مؤلفه‌های اصلی برای عملکرد در شرایط تنش خشکی و بدون تنش و شاخص‌های تحمل خشکی در ۳۰ رقم اسپرس ایرانی

شکل ۳. نمودار سه بعدی پراکنش ۳۰ رقم اسپرس ایرانی براساس شاخص تحمل خشکی (STI) و عملکرد در شرایط تنش (Ys) و عدم تنش (Yp). الف، ب، ج و د، چهار محیط ایجاد شده براساس تقسیم‌بندی فرناندز (۱۹۹۲) می‌باشد (۱۰).

همبستگی مثبت و معنی‌دار در هر دو شرایط تنش خشکی و بدون تنش به عنوان شاخص مطلوب در شناسایی ژنوتیپ‌های متتحمل به تنش خشکی در اسپرس شناخته شدند. براساس نتایج شاخص‌ها و مؤلفه‌های اصلی، ارقام ۱۶ (بردسیر)، ۲۱ (فریدون‌شهر)، ۲۳ (نجف‌آباد) و ۲۷ (بروجرد) دارای وضعیت مطلوبی بودند و به عنوان ارقام متتحمل به تنش در این مطالعه شناخته شدند که می‌توانند در مطالعات بعدی استفاده شوند.

د) شناسایی شدند (شکل ۳). ارقام ۱۶، ۲۷، ۲۳، ۲۱ و ۲۵ در گروه "الف" قرار گرفتند که دارای پتانسیل عملکرد بالا و تحمل به تنش خشکی هستند. ارقام ۴ و ۹ در هر دو شرایط محیطی عملکرد پایینی داشتند و در گروه "د" قرار گرفتند.

در مجموع تنوع بالایی برای اکثر صفات مورد مطالعه بین ارقام اسپرس مشاهده شد که کارایی بالای روش‌های اصلاحی را در بهبود صفات نشان می‌دهد. در میان شاخص‌های تحمل خشکی مورد بررسی، شاخص STI، MP و GMP با دارا بودن

منابع مورد استفاده

1. Abolhassani, K. H. and G. H. Saeidi. 2006. Evaluation of drought tolerance of safflower lines based on tolerance and sensitivity indices to water stress. *The Journal of Science and Technology of Agriculture and Natural Resources* 10: 407-418. (In Farsi).
2. Afsharmanesh, G. 2009. Study of some morphological traits and selection of drought-resistant alfalfa cultivars (*Medicago sativa L.*) in Jiroft, Iran. *Plant Ecophysiology* 3: 109-118.
3. Allen, R. G., L. S. Pereira, D. Raes and M. Smith. 1998. Crop Evapotranspiration: Guidelines for Computing Crop Water Requirements. Irrigation and Drainage Paper 56, FAO, Rome.
4. Calhon, D. S. A., G. Miranda, S. Gebeyehu, B. Rajaram and M. Van-Ginkel. 1995. Choosing evaluation environments to increase wheat grain yield under drought conditions. *Crop Science* 34: 673-678.
5. Carter, P. R. and C. C. Sheaffer. 1983. Alfalfa response to soil water deficit. I. Growth, forage quality, yield, water use, and water use efficiency. *Crop Science* 23: 669-675.
6. Clark, J. M. R., M. Depauw and T. F. Ownley-Smith. 1992. Evaluation of methods for quantification of drought tolerance in wheat. *Crop Science* 32: 723-728.
7. Ebrahimiyan, M., M. M. Majidi, A. Mirlohi and M. Gheysari. 2012. Drought-tolerance indices in a tall fescue population and its polycross progenies. *Crop and Pasture Science* 63: 360-369.
8. El-Tayeb, M. A. 2006. Differential responses of pigments, lipid per-oxidation, organic solutes, catalase and per-oxidase activity in the leaves of two *Vicia faba* L. cultivars to drought. *International Journal of Agriculture and Biology* 8: 116-122.
9. Farshadfar, E. and J. Sutka. 2002. Multivariate analysis of drought tolerance in wheat substitution lines. *Cereal Research Communications* 31: 33-39.
10. Fernandez, G. C. I. 1992. Effective selection criteria for assessing plant stress tolerance. In: Proceedings of the International Symposium "Adaptation of Vegetables and Other Food Crops in Temperature and Water Stress, AVRDC Publication. Tainan, Taiwan, pp. 257-270.
11. Fischer, R. A. and R. Maurer. 1978. Drought resistance in spring wheat cultivars. I. Grain yield responses. *Australian Journal of Agricultural Research* 29: 897-912.
12. Frame, J. 2005. Forage Legumes for Temperate Grasslands. Science Publishers Inc. Enfield, NH, USA.
13. Gholipouri, A., M. Sedghi, R. S. Sharifi and N. M. Nazari. 2009. Evaluation of drought tolerance indices and their relationship with grain yield in wheat cultivars. *Recent Research in Science and Technology* 1: 195-198.
14. Halim, R. A., D. R. Buxton, M. J. Hattendorf and R. E. Carlson. 1989. Water deficit effects on alfalfa at various growth stages. *Agronomy Journal* 81: 765-770.
15. Keyvan, S. 2010. The effects of drought stress on yield, relative water content, proline, soluble carbohydrates and chlorophyll of bread wheat cultivars. *Journal of Animal and Plant Science* 8: 1051-1060.
16. Majidi, M. M. and A. Arzani. 2009. Evaluation of yield potential and genetic variation of morphological, agronomic and qualitative traits in sainfoin populations (*Onobrychis viciifolia* Scop.). *Journal of Sciences and Technology of Agriculture and Natural Resources* 47: 557-570. (In Farsi).
17. Naderi, A., E. Majidi-Hervan, A. Hashemi-Dezfoli, A. Rezaei and G. Nourmohammadi. 2000. Efficiency analysis of indices for tolerance to environmental stresses in field crops and introduction of a new index. *Seed and Plant* 15: 390-402. (In Farsi).
18. Nasirzadeh, A. A. R. and M. Khoram Shokouh. 2003. Physiological effects of drought on germination and elongation in *Onobrychis* species. *Iranian Journal of Rangelands, Forest and Plant Breeding and Genetic Research* 11: 465-478. (In Farsi).
19. Nazari, L. and H. Pakniyat. 2010. Assessment of drought tolerance in barley genotypes. *Journal of Applied Science* 10: 151-156.
20. Ramak, P., R. Khavari Nezhad, H. Heidari Sharif Abad, M. Rafiee and K. Khademi. 2006. The effect of water stress on dry weight and photosynthetic pigments in two sainfoin species. *Iranian Journal of Rangelands, Forest and Plant Breeding and Genetic Research* 14: 80-91. (In Farsi).
21. Ramirez-Vallejo, P. and J. D. Kelly. 1998. Traits related to drought resistance in common bean. *Euphytica* 99: 127-136.
22. Rosielle, A. A. and J. Hamblin. 1981. Theoretical aspects of selection for yield in stress and non-stress environments. *Crop Science* 21: 943-946.
23. Saba, J., M. Moghaddam, K. Ghassemi and M. R. Nishabouri. 2001. Genetic properties of resistance indices. *Journal of Agricultural Science and Technology* 3: 43-49.
24. Saeed, I. A. M. and A. H. El-Nadi. 1997. Irrigation effects on the growth, yield, and water use efficiency of alfalfa. *Irrigation Science* 17: 63- 68.

25. SAS. 1999. SAS/STAT users guide. SAS Institute, Inc, Cary, NC.
26. Schnider, K. A, R. Rosales-Serna, F. Ibarra-Perez, B. Cazares-Enriques, J. A. Acosta-Gallegos, P. Ramirez-Vallejo, N. Wassimi and J. D. Kelly. 1997. Improving common bean performance under drought stress. *Crop Science* 37: 43-50.
27. Simane, B., P. C. Struik, M. Nachit and J. M. Peacock. 1993. Ontogenetic analysis of yield components and yield stability of durum wheat in water limited environments. *Euphytica* 71: 211-219.
28. Sio-se Mardeh, A., A. Ahmadi and K. Poustini. 2006. Indices under various environmental conditions. *Field Crops Research* 98: 222-229.
29. Soorninia, F., M. Toorchi, M. Norouzi and M. R. Shakiba. 2012. Evaluation of Sunflower Inbred Lines under Drought Stress. *Universal Journal of Environmental Research and Technology* 2: 70-76.
30. Statgraphics. 2007. Statgraphics. Version 15.2.11: Stat Point Inc.
31. Stoyanov, Z. Z. 2005. Effects of water stress on leaf water relations of young bean (*Phaseolus vulgaris* L.). *Journal of Central Europe Agriculture* 6: 5-14.
32. Tourchi, M., S. Aharizad, M. Moghaddam, F. Etedali and S. H. Tabataba Vakili. 2007. Determination of genetically parameters and combining ability of native sainfoin ecotypes for forage yield. *Journal of Sciences and Technology of Agriculture and Natural Resources* 40: 213-222. (In Farsi).
33. Turner, N. C. 1981. Techniques and experimental approaches for the measurement of plant water status. *Plant and Soil* 58: 339-366.
34. Vasipour, A., M. M. Majidi and A. Mirlohi. 2011. Traits Relationship in Sainfoin (*Onobrychis viciifolia*) under Normal and Water Stress Conditions. *Iranian Journal of Field Crop Science* 42: 745-756. (In Farsi).
35. Waghorn, G. C., W. T. Jones, I.D. Shelton and W. C. McNabb. 1990. Condensed tannins and the nutritive value of pasture. In: Proceedings of the New Zealand Grassland Association. pp. 171-176.
36. Witty, J. F., F. R. Minchin, J. E. Sheehy. 1983. Carbon costs of nitrogenase activity in legume root nodules determined using acetylene and oxygen. *Journal of Experimental Botany* 34: 951-963.